

Оксана Циганок,
*к.пед.н., доцент кафедри української літератури,
українознавства та методики їх навчання
Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини, Україна*

ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ МЕДІАОСВІТИ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ-СЛОВЕСНИКІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Сучасні педагоги, дидакти та методисти вважають основою елітарної освіти формування національно-мовної особистості, розглядаючи українську мову та літературу як феномен, джерело українського духу та натхнення, засадничим чинником українського характеру, що об'єднує українців у світі, як єдина ланка між поколіннями, що характеризує цілісність українського народу.

Така робота ставить низку вимог до майбутнього вчителя-філолога, як до вихователя елітарної особистості, а саме: високі волеволі якості (витримка, рішучість, енергійність), глибокі знання дисципліни, яку має викладати, інтелігентність, відповідальність, справедливість, толерантність, вимогливість до себе і до інших, емпатією і, в першу чергу, національною свідомістю, патріотизмом тощо.

Підготовка студентів-філологів до українознавчої роботи засобами медіаосвіти в сучасній школі спрямована на забезпечення учнів необхідною кількістю знань про свій народ, оволодіння народною культурою, духовним набутком нації, виховання національно свідомого громадянина-патріота.

У концепції впровадження медіаосвіти в Україні (за новою редакцією) виокремлено основні принципи:

- особистісний соціально-психологічний підхід;
- перманентне оновлення змісту;
- орієнтація на розвиток інформаційно-комунікаційних технологій;

- пріоритет морально-етичних цінностей;
- пошанування національних традицій;
- патріотизм;
- громадянська спрямованість;
- естетична наснаженість;
- продуктивна мотивація.

Головною метою Концепції є сприяння розбудові в Україні ефективної системи медіаосвіти, що має стати фундаментом гуманітарної безпеки держави, розвитку і консолідації громадянського суспільства, протидії зовнішній інформаційній агресії, всебічно підготувати дітей і молодь до безпечної та ефективної взаємодії із сучасною системою медіа, формувати у громадян медіаінформаційну грамотність і медіакультуру відповідно до їхніх вікових, індивідуальних та інших особливостей. [2].

У процесі навчання майбутній учитель-філолог отримує необхідну базу знань традиційних і нетрадиційних принципів, методів та прийомів навчання з використанням сучасних інформаційних технологій, а також практичний досвід використання набутих умінь та навичок. Для активізації навчально-методичної діяльності студентів-філологів-українознавців потрібно виробити у них необхідні уміння і навички для подальшої професійної діяльності. Цьому якнайкраще сприяє впровадження медіаосвіти, що є важливою складовою підготовки майбутніх словесників. Власне, це творчий майданчик, де студенти отримують перший практичний досвід використання різноманітних медіа (книги, преса, радіо, кіно, телебачення, інтернет).

Медіаосвіта в Україні є важливим засобом формування і зміцнення національної ідентичності, консолідації суспільства, формування свідомої громадянської патріотичної позиції особистості. Вона передбачає забезпечення процесу національно патріотичного виховання молоді за допомогою застосування різноформатного медіаконтенту патріотичного змісту та формування інструментальних умінь критичного сприймання, аналітичного опрацювання медійних повідомлень, оцінювання їх

достовірності та об'єктивності, а також набуття нових смислів, зміцнення патріотичних почуттів. Розвинена медіаінформаційна грамотність стає невід'ємною складовою конструктивного патріотичного світогляду особистості в умовах інформаційної доби.

З метою стимулювання у майбутніх учителів-філологів мотиваційно-ціннісного ставлення до українознавчої роботи в школі у навчально-виховний процес факультету української філології Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини впроваджено інформаційно-комунікативні технології та системи мас-медіа.

До важливих подій належать три випуски літературного альманаху студентської та викладацької творчості «Садова, 28». Автори – студенти (в тім числі й – майбутні), випускники й викладачі. Крім альманаху автори неодноразово публікуються в університетській («Педагогічні вісті», «Філолог», «Боговиця»), регіональній («Уманська зоря», «Хроніка») і в загальноукраїнській пресі (альманахи «Плуг», «Дивослово» й «Холодний Яр», антологія «Привітання життя», журнали «Дивослово», «Дзвін» тощо. Літературні твори студентів постійно друкуються у газетах «Уманська зоря», «Педагогічні вісті», «Боговиця», «Філолог», в альманасі «Плуг» (м. Звенигородка).

Така багатоаспектна діяльність викладачів та студентів факультету української філології дає можливість не тільки підготувати студентів до українознавчої роботи в школі, а й відчутти потребу в оволодінні та проектуванні цього досвіду на власну педагогічну діяльність.

Поряд із засвоєнням базових знань перед сучасною освітою все більше постає завдання навчити учня самостійно оволодівати новими знаннями та інформацією, виробити потребу в навчанні упродовж життя, формувати «людину розумну», «людину ХХІ століття» [1, с. 16]. Цю роботу розпочинає школа, продовжує вищий навчальний заклад, а триває вона усе життя людини, суспільства, держави.

Список використаних джерел

1. Біла книга національної освіти України / Т. Ф. Алексеєнко, В. М. Андрущенко, Г. О. Балл [та ін.] ; за заг. ред. акад. В. Г. Кременя ; НАПН України. – К. : Інформ. системи, 2010. – 342 с.
2. http://ms.detector.media/mediaprosvita/mediaosvita/kontsepsiya_vprovadzhennya_mediaosviti_v_ukraini_nova_redaktsiya/